

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت کار کودکان در حقوق ایران، از منظر ماده چهار اعلامیه جهانی حقوق بشر

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 21، شماره 82 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سمانه رحمتی فر - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

خلاصه مقاله:

کار کودکان، به منزله بهره کشی از ظرفیت بالقوه نسل آینده برای نسل حاضر است و فرصت توسعه فردی را از کودک می‌رباید. نظام‌های حقوقی در ارتباط با این مقوله راهکارهای گوناگونی در پیش می‌گیرند؛ از این بین نظام حقوقی ایران راهکار ممنوعیت مطلق کار کودکان را انتخاب کرده است که به نظر می‌رسد با واقعیت فرهنگی و اقتصادی حاکم بر جامعه سازگاری ندارد. راهکار جایگزین می‌تواند محدودیت همه انواع کار و ممنوعیت مسولانه آن دسته از کارهایی باشد که کودکان را در وضعیت بردگی قرار می‌دهد. منظور از بردگی، قرارگرفتن در یکی از این حالات است: اعمال حقوق مالکانه بر انسان، انجام بدترین اشکال کار و نداشتن وقت خصوصی. دولت می‌تواند از طریق نظارت کنش‌گر، پاسخ‌گو کردن بخش خصوصی در برابر کار کودکان، بازنگری در جایگاه حقوقی کودک، استثنا قائل نشدن برای حوزه شمول قانون کار و تمایز گذاشتن میان انواع کار از حیث حداقل سن ورود و شرایط حاکم بر هر شغل مانع از قرار گرفتن کودک در یکی از این وضعیت‌ها به واسطه مناسبات کار شود.

کلمات کلیدی:

کودکان کار، بردگی، حداقل سن، اعمال حقوق مالکانه، وقت خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300587>

